

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnistvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Stev. 245.

V Ljubljani, v torek 27. oktobra 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 26. oktobra.

Volilno trinoštvo v Istri.

Slovenski in dalmatinski poslanci izročé jutri (27. t. m.) poslaniški zbornici o silovitih volilnih dogodkih v Istri interpelacijo do ministerskega predsednika grofa Taaffeja, kateri sta ime dala poslanca. Perić in Pfeifer in so razven jugoslovanskih poslancev podpisali tudi drugi člani konservativnega kluba.

Interpelacija se glasi:

Iz poročila legitimacijskega odseka z dné 1. junija 1891 (priloga 159.) o volitvi dr. Vergottinija, s katerim se je po enoglasnem sklepu odsekov predlagalo, da naj se ta volitev ovrže, je razvidno, kako nezaslišane nepostavnosti so si nekatere volilne komisije dovoljevale vpričo vladnih komisarjev in deloma celo z njihovim pritrdjenjem, da si italijanskemu kandidatu pripomogli k večini enega samega glasa.

Ni ga bilo pripomočka, da bi se bil v zbornico poklical slovanski kandidat, za katerega je bila očevidna večina volilcev, ampak ljudstvo je moralo prevzeti težave in razburjenost nove volitve.

Vladna dolžnost bi bila morala biti, za novo volitev vse potrebno preskrbeti, da bi se mogla vršiti postavno, in v ta namen pred vsem vodstvo volitve izročiti bolj zanesljivim organom, kakor so ga opravljali pri prvi volitvi.

To se pa ni zgodilo. Ko so se marveč pri spomladanski volitvi nepostavnosti vršile še le pri poslaničevi volitvi sami, pričela je italijanska stranka pri novi volitvi, ki se ravno kar vrši, svoje nepostavno rovanje že pri prvotnih volitvah, da bi si zagotovila dober izid. Pri tej reči pomaga ji jako dosti čudna prikazen, da imajo premnoge občine svoje predstojništvo v mestih in da občinski predstojniki, ki v kmečkih občinah še volilne pravice nimajo, kakor n. pr. v Poreču, Miljah, Kopru itd., sestavljajo volilne imenike, čuvajo njih pregledovanje, političnim uradom

pošiljajo došle pritožbe in sodelujejo pri prvotnih volitvah.

Vsled tega vrše se prvotne volitve pod popolnim vplivom italijanskih dostojanstvenikov, kar ima pa ta hud nasledek, da mestno italijansko prebivalstvo na najneverojetnejše načine nadleguje kmečke volilce. Pri zadnji volitvi storjena skušnja bi bila zahtevala, naj se prvotne volitve vrše v kakem od mesta oddaljenem kraju, ali to se ni zgodilo, pač pa so v kmečki občini pomjanski prvotne volitve predstavili na skrajno mejo jako razprostrte občine v Gažon ter na ta način volilec jako otežili volitev, italijanskim nevolilcem iz Kopra in Buj pa olajšali prihod na volišče.

Najnovejša poročila z volilnega bojišča prinašajo ravno kar novico, da je bilo v Pomjanu 23. t. m. 13 italijanskih volilnih mož izbranih z večino 4 glasov, ker so za nje glasovali ljudje, ki nimajo volilne pravice in volilce silovito strahovali na volišče došli mestni prebivalci. V Poreču, kjer ima iz Vergottinijeve volitve dobro znani okrajni glavar Eluschegg svoj sedež, vršila se je volitev 19. t. m. Ob dveh imeli so hrvatski volilci 213 glasov, vseh glasov pa je bilo oddanih 315. Spravili so torej poroke prebivalce na noge, kateri v tej skupini še volilne pravice nimajo, pa so se vse jedno vdeleževali volitve. Kakor se poroča, volil je tudi deček 16 let star, 7 nevolilcev pa je neki glasoval celó trinajstkrat. Ko je bila na ta način italijanskim kandidatom zagotovljena večina dveh glasov, bila je volitev od komisije sklenjena.

Ali Italijani so sprevideli, da so jo malo predaleč zagazili, ker je bilo oddanih celó več glasov, kakor je v volilnem imeniku vpisanih volilcev; okrajni glavar Eluschegg poročal je torej cesarskemu namestništvu v Trstu, da se je komisija prisoštevanju glasov zmotila, in ga je prosil, da naj se nove volitve razpišejo za 26. dan t. m. Namen je bil dosežen, za slovenske volilce ugodna volitev je bila zabranjena in volilci prisiljeni k novi, hudi volilni borbi.

Enako se je godilo v Vrzaru.

V Miljah so se vršili veliki neredi; ob dveh popoldne je bila izvolitev hrvatskih volilnih mož zagotovljena. Ali italijanska druhal, ki je prevrela v volilno sobo, je napadla Hrvate. Vladni komisar Lukeš je prigovarjal volilec, da naj ne bodo nehvaležni in da naj volijo Italijane. Volilci, ki plačujejo do 50 gld. davka, pa niso smeli voliti. Na ta način dobili so italijanski kandidatje en glas večine.

Z ozirom na vse to podpisani torej vprašajo:

1. Ali so visoki vladi znani dogodki, ki se vrše pri dopolnilni volitvi poslanca za zahodne okraje istrske?

2. Ali hoče uničiti nepostavne prvotne volitve, kjer so se vršile, in zaukazati nove volitve ter eventualno odložiti tudi glavno volitev?

3. Ali je nje volja, z vso odločnostjo ustaviti dalje nepostavnosti in izgrede pri tej volitvi?

Dunaj, 27. oktobra 1891.

Krajevna imena.

Iz Celovca, 16. oktobra.

(Konec.)

Gosp. Jaksch se jezi, da se pisatelj knjižice „Ueber Ortsnamenforschung“ ni podpisal s svojim imenom, in zato udriha po njem, sumiči razne osebe itd. Radi bi naši nasprotniki zvedeli ime, pa le v to svrhu, da bi združena nemško-liberalna klika pisatelju mogla škodovati, ali ga do cela uničiti. Znana je v tem oziru brezmejna neobzirnost liberalnih mogočnejšev, ki svojo moč dobro uporabljajo, da odstranijo vsakega neljubega jim moža, ki se „predrzne“ biti drugega mnenja, nego je vladajoči nemčursko-liberalni mob! ¹⁾

Sicer pa gosp. Jaksch tudi v tem slučaju zopet, bržkone da se ne izneveri stari šegi „liberalcev“, meri z dvojno mero: kar mu je v Nemcih pripu-

¹⁾ O tem vedó povedati zlasti ljudski učitelji. Kajti trikrat gorje onemu učitelju, ki hoče biti slovensko-narodnega mišljenja, in ki svoje prepričanje le nekoliko pokaže. Dop.

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

„Istinito,“ dé kralj noči; „vrniva se, da ga zabijeva z žebli! Tebi, Jonatam, izročam poveljništvo, pričakuj naju pri čolnu!“

Hitela sta nazaj — a lestvica je bila že od vzeta in od znotraj so vojaki zapirali vrata.

„Kako so se mogli tako hitro rešiti?“ vpraša začuden Peter.

„Za vraga!“ odgovori Firebrand; „ne le top smo pozabili, ampak tudi vojaka — čuvaja, ta jih je rešil!“

„Tega sem jaz kriv,“ pravi Peter; „hiteti morava proč, predno s strelom pokličejo pomoči! Top je gotovo nabit!“

„Morebiti so ga tako pozabili, kakor mi!“

„Vendar je najbolje, da beživa!“ dé Peter, in oba stečeta proti reki. — V trenutju se zasveti ognjeno poreslo iz žrela topovega in veličasten strel odmeva v tihí noči.

Sinovi noči pa so bili že v čolnih in so srečno

pripluli na drugo stran. V skritem pristanišču, pristopnem le vodnim pticam, imeli so svojo ladjico, s katero so urno dalje odpluli.

Predrzni napad na stolp prouzročil je novo vzbujenost povsod, posebno pa v Corku. Uradi so poklicali vojakov za zavarovanje javnih poslopij; v Dublinu in okolici so povsod pomnožili posadke. Nekaj časa potem ni bilo drugega govorjenja, kakor o tajnih ladjah, ki so ob irskem obrežju izločile polne sode zlata, strelnega prahu, orožja in celó topove. Naj je bila še tako budalasta novica, verjeli so jej. Zaporji so se množili, porotniki so bili vedno trdosrčnejši, smrtnih kazni je bilo več in več. Ljudstvo je divjalo zoper Irce in vendar so od dné do dné zapuščali mladenči rojstne vasi in se pridruževali „sinovom noči“; vsi gozdi, vse gorovje je bilo polno lopovov. — Kralj noči se jim ni mogel več ustavljati, predalječ je bil zašel, da bi se jim bil mogel odtegniti. Skrbel je z vso svojo močjo, da bi se ne prelivala kri nasprotnikov, vendar jim ni mogel popolno ubraniti, in vsak umor, vsak požar bil je storjen v njegovem imenu. Ni čuda, da je dobilo njegovo ime grozovito znamenitost, in uboga Zalika je prejkala in premolila vse noči, da bi se nje zaročenec poboljšal. A tudi Petra je pekla vest,

toda preveč je bil že poznat, da bi si bil upal odložiti orožje.

K tej grozovitej znamenitosti imena „kralja noči“ pa ni nihče bolj pripomogel nego Irvinghton, ki se sedaj skoro ni ganil iz svoje samotne hišice. S peklensko urnostjo in drzovitostjo raznašal je Tobija požare; lahko bi bilo misliti, da je prejel dar, da je mogel nevidnega se storiti. Zvedel je, da ga zasledujejo in da ga je Pinnacle izdal kot požigalca; vendar se ni bal. Tudi Plunder je zvedel to. Ko se je proti večeru z agentom in dvema preoblečenima redarjema peljal proti Bantry, zagledal je od daleč velikanski dim. — Njegov grad je stal v plamenu. — Predno se je pripeljal tja, bilo ni drugega več, nego okajeno, golo zidovje. Zvedel pa je, da se je istega dné potikal okolu grada razstrgan bersač. — Dva dni pozneje videla sta ga redarja zopet, ko je plezal čez plot; hitela sta za njim. Tekel je naravnost proti močvirju, ona za njim. Naenkrat jima izginje za granitno skalo. Ko dospeta tja, iščeta ga okolu in okolu — a zaman. Tobija se je bil spustil v vodo in je stal do vratu v njej, glavo si je bil pokril z ločjem. Po dolgem iskanju odideta redarja; vrnivša se v park, najdeta dvajset krav, ki so bile zastrupljene (otropane).

ščeno in celo hvalevredno, šteje Slovincem v veliko pregreho! Pred leti je izdal slovenski rodoljub na Koroškem knjižico o narodnih imenih Koroških Slovincem, na koji knjižici se je imenoval polni imenom. „Deutscher Verein“ v Celovcu odgovoril je na to z brošuro, na koji si pa zaimenoval pisateljevega imena. „Si antem duo faciunt idem, non est idem?“ —

Najznamenitejša v vsej tej borbi s krajevnimi imenih je pa ta, da je g. arhivar Jaksch v svoji drugi knjižici „Offene Antwort“ preklical najvažnejšo, ob jednom najzlobnejšo trditev svoje knjižice: „Ueber Ortsnamen“, v kateri je pisal (stran 26) tako-le: „Aus . . . ersehen wir, dass sich in Kärnten ein förmliches Consortium gebildet haben muss, um für einen jeden deutschen oder deutsch klingenden Ortsnamen auch einen rein slovenischen ausfindig zu machen.“

To svoje čisto neosnovano očitjanje preklucije gosp. arhivar v „Offene Antwort“ (str. 7) s temi-le besedami: „War einmal das Princip der Doppelsprachigkeit für die Ortslexika ausgesprochen, so musste eben für jeden deutschen oder in deutsches Gewand gekleideten Ortsnamen ein entsprechender slovenischer, — nicht rein slovenischer, wie ich in meiner Schrift S. 26 schreibe, — über Hals und Kopf geschaffen werden.“ To je pa vendar kaj drugega, nego prva trditev!

V šestih do sedmih mesecih prišel je tedaj g. arhivar v važni stvari do povsem drugega prepričanja. Njegova „Gründlichkeit“ in „Wissenschaftlichkeit“, s koje se gosp. pisatelj v svojih knjižicah večkrat dosti samoljubno pobaha, ni tedaj na preveč trdni podlagi! Pa g. Jakschu sploh nikdar ni bilo do znanstvenosti! Hotel je očrtniti slovensko stranko pred svetom, češ: „Glejte, taki so; niti našim starim, nemškim (??) krajevnim imenom ne priznavašata več „slavischer Ansturm“ in „windische Ueberflutung“!! Nemčija je v nevarnosti, nujne pomoči je treba; — to nekako je glavna misel Jakschejevega pisarenja!

Pisatelju brošure „Zur Ortsnamenforschung“ očitaj je g. Jaksch „Unwissenschaftlichkeit“, in Bog si ga vedi, kaj še! Toda pokazalo se je, na kojega strani je ta „neznatstvenost“ itd.; kajti g. arhivarju se mora kar naravnost odrekati: „Kenntnis der nöthigsten Vorbedingungen“!

Naj se g. Jaksch še toliko šteje „učenjaka“ kogar ni še čisto oslepila strankarska strast in zagrizenost, komur še kaj velja nepristranska znanstvenost, imenovati mora g. arhivarja le političnega, strankarskega pisatelja! Njegovi knjižici o krajevnih imenih sta v pravem pomenu besede „Tendenzschriften“, ki imata le namen, udrihati po Slovincih in slovensko-katoliški stranki!!

Jedna lepih (?) čednostij Jakschevih knjižic je tudi nedoslednost! Kar je v prvi vrsti trdil in „dokazal“, to v drugi preklucije. — On se tudi ne obotavlja, prisvajati si dokaze in trditve nasprotnikov, vzeti jih za svoje, da ž njimi pobija nasprotnika!! Le jeden primer!

V prvi svoji knjižici pisal je g. Jaksch: „Slovenska krajevna imena se sprejemajo v Nemcem

pomenljivi obliki.“ *) — Na to odgovoril je pisatelj knjižice „Zur Ortsnamenforschung“: „V takih krajevnih imenih ne moremo drugzega videti, nego poskus, iz slovenskih imen napraviti, akopram na pristojen način, le nemški glaseče se ime.“ *)

Ta stavek pobral je g. Jaksch in ga v „Offene Antwort“ prav naduto prodaje kot svoje blago, piše: „Es pomenit nekatera imena ničesar ne pomenijo, ali po obliki; ona se glasé nemški.“

„Sancta simplicitas!“ Na takšen način pobirati stopinje za drugimi, prisvajati si dokaze drugih, itd., to je dosti lahka reč, — a viteška ter junaška ni, in v kolikem je pošena, naj razsodi cenjetti bralec sam! — S takim orožjem bojeval se jo g. Jaksch, s takimi sredstvi bojujejo se naši nasprotniki sploh! Tako početje, zlasti pa zloraba véde v strankarske namene, mora pa presedati vsakemu pošeno mislečemu, ki ima še le nekoliko višje vzore od nemčurskega „liberalizma“.

Toda zadosti! Podali smo cenjenim bralcem obširnejši obris borbe za krajevna imena, da se po tem prouče o naših res neznosnih razmerah!

Naj si vsak slovenski rodoljub omisli po „Katoliško-političnem društvu za Slovence na Koroškem“ izdani knjižici⁴⁾, da se povsod spozna zlobnost naših narodnih nasprotnikov, da se uvidi, koliko mora Slovenec — zares trpiti — prestati po drznosti svojih „liberalnih“ nasprotnikov!

*) „Ueber Ortsnamen“, str. 23: „Die slavischen Ortsnamen werden in einer den Deutschen bedeutungsvollen Form aufgenommen.“ — Pripomnimo, da je gosp. arhivarju vsako, še tako popačeno krajevno ime „bedeutungsvoll“, kajti „ein Sinn, wenn auch ein Unsinn, lässt sich in jedes Wort hineinlegen.“ (Primeri „Schlusswort“ str. 9.) Dop.

*) „Zur Ortsnamenforschung“ str. 4: „Wir in unserem beschränkten Unterthanenverstande können in dergleichen Ortsnamen nichts anderes erblicken, als Versuche, aus den slovenischen Namen auf jede noch so gewaltsame Weise irgendwelche, wenn nur deutsch klingende Worte herzustellen.“

*) Knjižici se dobita v bukvarni g. A. Raunekerja v Celovcu, in v vseh slovenskih bukvarnah. Cena je vsaki po 30 kr. iztis

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. oktobra.

Notranje detele.

Državni zbor. Glasilo naših radikalcev se huduje, da naši poslanci neso osnivali posebnega kluba po vzgledu Mladočehov in da hodijo z nemškimi konservativci. Kdor količkaj jasno vidi, bode spoznal, da bi Slovenci oddaljivši se od nemških konservativcev storili veliko napako. Ko bi ne bilo na desni močnega kluba, ki bi bil protivesje velikemu levičarskemu klubu, hitro bi levičarji sami odločevali v zbornici. Zveza z nemškimi konservativci in češkimi veleposestniki je nam neobhodno potrebna, ker sicer se ne bi na nas na Dunaju nihče oziral. V sedanjem položaju je treba skrajne previdnosti, kajti najmanjši razkol na desnici bi pomogel, da levičarji zasedejo ministerske stole. Kaj bi pa levičarska vlada bila za nas Slovence, to vé vsakdo, kdor se še spominja Auerspergové dóbe. Da položaj za nas Slovence ni ugoden in da torej naši poslanci ne morejo dosti storiti, je res, ali temu so krivi največ Mladočehi, ki so lahkomišljeno razbili

prejšnjo večino. To je faktum, naj naši radikalec Mladočehi še tako v zvezi kažejo.

Hohenwartov klub. Predsedniška poslanca Kohler in Thurnher sta na zahtevanje svojih volilcev izstopila iz Hohenwartovega kluba. Na Predsedniškem so tudi Lienbacherjevi domišljeniki radi pridobivati vpliv in delati proti Hohenwartovemu klubu. Lienbacherju in njegovim tovarišem se zdi, da se Hohenwartov klub preveč ozira na narodne zahteve Slovincem. Pri has se pa mudi, ki trdijo nasprotno.

Nazadnje okrajev na Češnem. Pokazalo se je, da se okraji in okrožja na Češnem ne morejo strogo po narodnosti razdeliti. Zaradi tega pa priporoča neki staročeski list, da bi se v mešanih sodoljskih okrožjih osnovali posebni senati za narodne manjšine, kakor je nemški senat pri nad-sodišču v Pragi. Ta nasvèt je vsekako premisleka vreden.

Mladočehi. Glasilo kmetske stranke na Češkem zopet hudo obira Mladočehi. Mej drugim pravi, da naj nikar tako ne napenjajo svojih pluč na Dunaju, temveč naj rajši bolj napenjajo možgane, da bodo nastopili pravo pot. Narod od njih ne pričakuje besed ali pa drobtin, temveč dejanj primernih češki politiki. Ta glas očitno kaže, da je konec prijateljstvu mej Mladočehi in kmetsko stranko in da gospodje Stasny in tovariši posebne važnosti ne pripisujejo dolгим govorom mladočeskich poslancev, dobro vedoč, da z govori še ne bodo osrečili naroda.

Nemški liberalci in nemški nacio-nalci. Dr. Steinwender se je izrazil pri obravnavi o dispozicijskem zakladu, da bi vlada bila še slabša, ko bi vanjo vstopili novi elementi. Steinwenderjeve besede bile so naperjene v prvi vrsti proti Plenerju in Chlumčeckemu. Ta izjava je seveda hudo zročna nemške liberalce. Sedaj vedó, da bi nemški nacio-nalci ne podpirali nemško-liberalné vlade. Brez nemških nacionalcev pa bi bilo jako težko dobiti količkaj zanesljivo večino. Če tudi mi nikakor nismo navdušeni za Steinwenderja in njegovo stranko, vendar je nas njegov govor razveselil.

Ogersko. Ogerska vlada je bajé odjenjala v primatskem vprašanju. V kratkem bode bajé imenovan primasom nadopat Vassary. V kratkem bodeta pa tudi imenovana nadškofa kološki in zagrebški. Govori se tudi, da bodeta dva ogerska škofa imenovana za kardinala.

Vnanje države.

Rusija. Položaj v Rusiji je jako žalosten. Nad 20 milijonov ljudi trpi največje pomanjkanje. V več krajih bili so že kmetski izgredi, nihilizem se pa tudi z nova pojavlja. Ruska oblastva imajo čez glavo skrbi in dela.

Nemčija. Naši liberalni listi kaj radi trdijo, da katoliški stranki ni nič za narodnost, da so v Rimu celó nasprotniki narodnosti. Da pa temu ni tako, pokazale so obravnave zastran imenovanja poznanskega nadškofa. Nemška vlada je vse sile napela, da bi bil imenovan kak Nemec za to mesto, ali je našla v Rimu odločen upor. Odločujoči cerkveni krogi so spoznali, da je pravično, da dobé Slovani Slovana za višjega duhovnega pastirja. Stvar sedaj še ni konečno rešena, ali oficijozna „Nordd. Allgem. Zeitung“ že pripravlja javno mnenje na imenovanje kakega Poljaka na to mesto, pišeč, da ni nobene ovire več, da se za poznanskega škofa imenuje kak Poljak.

Irska. Daleč so že zagazili pristaši pokojnega Parnella. Tako piše njih glasilo, da rajši izročé deželo Angležem, nego pa Parnellovim nasprotnikom. Iz tega se jasno vidi, da tem ljudem ni prav nič za blaginjo Irske. Pripravljeni so vsak čas pobotati se z Angleži, da bi le podkopali vpliv irskih škofov. Sedaj ko so pokazali svojo pravo barvo, bode pač narod se od njih obrnil.

Izvirni dopisi.

Iz Žužemberka, 18. oktobra. (Konec.) Enako nerresnično je, kar poroča „Slov. Narod“ o volitvi na Dvoru. Gosp. kapelanu očita, da je Najsvetejše nesel k bolehnemu, pa ne nevarno bolnemu siromaku na Mačkoveu, ravno ob uri, da je verne spremljevalce takoj peljal k izboru volilnih mož na Dvor, ob isti dóbi pa ni mogel s svetim obhajilom krepčati Ivane Lapanove z Reber, ki je umrla brez zadnjih tolažil naše sv. vere, dasi je poslala po duhovnika. Na tem je toliko resnice: Volitve na Dvoru so bile dné 28. februvarija dopoldne. Gosp. kapelan je ravno hotel iti na Dvor, kar pride cerkvenec z Mačkovea po sv. obhajilo. Ko bi bil bolnik na drugi strani fare, šel bi ga obhajal gosp. župnik, ali ker je bil na poti proti Dvoru, obhajal ga je greduč g. kapelan. Na potu je že srečal agitatorja nasprotne stranke „visoko na konju“, ki je poskušal svojo srečo, ali navzlic vsej zgovornosti brez najmanjšega uspeha. Obhajani bolnik ni bil le bolehen, kakor trdi „resnicoljubni“ dopisnik „Narodov“, ampak za smrt bolan, ker le nekaj ur po odhodu duhovnikovem je zgubil zavest in dné 6. marca umrl. Zakaj pa ni šel Ivane Lapanove z Reber obisti

Malo pred tednom pozneje prijeli so v Waterfordu starca in ga zaprli v celico stražnice. Bil je tako slab, da se je komaj po konci vzdržal. Pri sebi je imel stekleničico z nekim oljem, s katerim se je, tako je rekel, mazal, kadar mu je trgalo po udih. — Čuvaj mu je bil odvezel stekleničico ter jo postavil na okno stražnice. Po noči pa je vojake vzbudil omamljiv dim. Stekleničica je počila, tekoči ogenj je užgal tla, slamo in obleko. — To je bil ogenj „sinov noči“ in berač član te družbe. Hiteli so v celico — duri so udrli, ker so bile od znotraj zaprte, — nikogar ni bilo tu. S perescem ure odžagal je železno paličje na oknu.

Požar gradu je lorda Plundra strašno razsrdil, zarotil se je, da se bo krvavo osvetil.

Šel je k doktorju, da bi mu svetoval. Ta mu zeló prigovarja, naj ne odstopi od namena, napraviti velik lov na lopove.

„Doktor, pojte z nami!“

„Jaz na lov? Lepo hvalo, mylord! Meni puško v roke, pa — ne, nikdar!“

„Zeló prijetno bo, zagotavljam vas! Poznam celó gospice, ki bi z veseljem šle na ta lov!“

„Ne dvomim o tem; Angličanke so, kakor Angličani, za vse sposobne!“

„Vi se mi laskate, gospod doktor,“ zavrne lord, ne umevši besed doktorjevih.

„Jaz govorim le pravico, mylord; a povejte mi, bodo le plemenitniki na lovu?“

„Imeli bomo tu pse vohune in poganjače!“

„Hm, kmete in pse?“

„Tega ravno ne; poganjači so že izbrani: ves oddelek 39. polka z izvrstnim orožjem!“

„A, izvrstno! In psi vohuni?“

„Ogleduhi, dragi moj doktor!“

„Težko vam jih bo dobiti!“

„Pinacle ni teh misli!“

„Ali bo šel tudi na lov?“

„Gotovo; on je prvi mej nami!“

„On, kot škof?“

„Dragi moj, mej nama rečeno: on je le škof radi doneskov svoje škofije.“

„O vem, da v svojih uradnih poslih ni tako natančen, kakor papeževi škofje; a vendar pastir na lovu svojih ovac —“

„O, ni tako! On je ravno na svojem mestu; lov je le na volke, ne na ovce!“

Davno že ni Plunder govoril tako dobrih besedi, kakor danes; zato je bil ves omamljen od lastne slave, da je tako duhovit. (Dalje sledi.)

dobi obhajati? Zato ne, ker mrtvi se več ne obhajajo, omenjena oseba je bila namreč dne 28. februarja že čez mesec dni v grobu, ker je umrla že dne 18. januarja. Kako more tedaj ta oseba priti v dotiko z volitvami na Dvoru? Tukaj gre zoper duhovnika, in v boju zoper tega je vsako sredstvo, še tako podla laž dobra. Kdaj je dotična oseba umrla, je morale biti dopisniku znano, ker bila je po nji mrtvaška obravnava in neki gospod je natanko spraševal Reberjane, zakaj je umrla neprevidena. Ali zoper svojo željo je moral zvedeti, da tu ni bil duhovnik kriv, ampak dotičnik, ki je prišel po duhovnika, v prvi vrsti pa nepričakovano naglost smrti. Sploh pa je ta oseba večkrat sv. zakramente prejemala, kar se je zgodilo tudi le nekaj dni pred nepričakovano smrtjo.

Pa kaj mari radikalci za to, kako da taka priletna „z vrvo čez pas povezana trejalka“ umrje, gre jim le za to, da očrne nasprotnika-duhovnika in za to je vsako sredstvo dobro, torej tudi laž.

Neresnično je nadalje, da bi omenjeni duhovnik ob volitvah govoril za odpravo učiteljev in drugih uradnikov. Gospoda, le z dokazanimi fakti na dan! Navedite fakta, ne pa denuncirati brez stvarne podlage. Ko bi le en fakt imeli, bi pač toliko česa ne čakali z njim, vas predobro poznamo, gosp. duhovski prijatelj iz Žužemberka. Ljudem priporočati, naj volijo za volilne može take ljudi, ki bodo na to svoj glas dali kandidatu, ki bo deloval za versko šolo in odpravo prisilne legalizacije za zneske pod 100 gld., ali se to pravi govoriti za odpravo učiteljev in uradnikov? In ali smo dolžni voliti vsakega učitelja in uradnika, ako se le na volišče pokaže, da je le liberalen? In ali je verska šola tak strah za učitelja, da jih z ona obida, ako le to ime slišijo? Ne, tako daleč pa še nismo, da bi bili za odpravo učiteljev in uradnikov, oba stanova imata v sebi može, ki so ne le vestni državni služabniki, ampak tudi dobri katoličani. In zoper te pač nihče ne bo. Da še več, naj že bodo gospodje tega ali onega političnega mišljenja, da nas le pri miru pusté, tudi mi jim ne kalimo vode. Na Dvoru so zasebni uradniki, ki imajo gotovo svoje nazore, in vendar v miru živimo z njimi. Tudi v Žužemberku so bili še pred nedavnim gg. uradniki, spoštovani od ljudi in duhovščine, akoravno so imeli v marsičem drugačne nazore kakor ti. In še sedaj imamo med sabo še katerega moža-uradnika, ki živi v miru z duhovščino in ta z njim, moža, priljubljenega uradnika in dobrega katoličana, ki se ne sramuje spolnovati svoje verske dolžnosti in se tudi ne boji udeležiti shoda „Katol. polit. društva“. Zoper uradniški stan ni nihče, pač pa smo zoper liberalizem, to pa ni eno in isto.

Enako je z gg. učitelji. Tudi zoper učiteljski stan ni nihče in spoštujemo dobre učitelje. Nasprotno pa kateri vesten katoličan, kaj se-le duhovnik se bo ogreval za učitelja, ki se povsod kaže nasprotnika vsega cerkvenega, ki namesto nadzorovati otroke pri nedeljski službi božji, redno brez sv. maše ostaja ali se pa med službo božjo tako obnaša, da se okolica zgleduje, učitelja, ki takrat, ko gredo ljudje k nedeljski službi božji, še po plesišču raja, ki mlade, le nekaj let šoli odrasle fante na plesišča vodi in pusti, da smejo tudi šolski otroci pričujoči biti in sicer pozno v noč, ki trpi, da se v pričo njega napajajo šolski otroci, da na to pijani pozno v noč po cestah nespodobne pesmi pojó; za takega učitelja se tudi mi ne bomo ogrevali. Tudi za takega ne bomo, ki rabi šolskega otroka v to, da razširja po hišah liste, v katerih se smeši vera in cerkvene naprave in napada domača duhovščina. Vsa čast učiteljem, ki vestno spolnujejo svoje dolžnosti, katere jim naklada stan in vera, spoštovanja mu tudi mi ne bomo nikdar odrekli, nikdar pa ne bomo in ne moremo biti za takega učitelja, kateremu je vera in versko-nravna vzgoja mladine deveta briga.

Na nadaljna očitanja odgovarjati ni časa ne prostora, le na vedno vaše bahanje z oliko in z nasprotnim očitanjem neotesanosti to-le: Da, da, vaša stranka je stranka olikancev! Samo blagovolite odgovoriti na ta-le vprašanja:

H kateri stranki pripadajo tisti, ki so na dan volitve za državni zbor napojili nekatere pouličnjake, da so na trgu insultirali pričujoče duhovnike? H kateri stranki pripada „nadepolni“ mladenič, ki je pred pustom v krogu somišljenikov navel kot najboljši pripomoček znebiti se nasprotnika-duhovnika,

„ali štrik“ na vrat, ali nož v prsa, ali pa kroglo v srce? H kateri stranki pripadajo oni, ki so nabujskali ponočnjake, da so pozno v noč ostentativno hodili pod župni dvorec razgrajati, zato ker je duhovščina svarila pred ponočevanjem? H kateri stranki pripada ona družba (bil je tudi neki učitelj v nji), ki je Mohorjevo nedeljo, ko so šli ljudje k deseti sv. maši, v pričo obilno zbrane šolske mladine na velikem ovinku, obrnjena proti duhovskemu stanovanju s svojim obnašanjem in klici insultirala duhovščino? H kateri stranki pripadajo oni, ki so s svojim norčevanjem v nekem listu hoteli rušiti zakonski mir in slogo v hiši občespoštovanega tržana D., in sicer zato, ker ni hotel iti z njimi skozi drn in strn? In h koncu, ali se še spominjate na ono „divno“ noč pred 6. leti, ko so vaši sodrugi tako divje tulili in rjuli pod župnim dvorcem, v trgu pa na zid prilepili sramotilno podobo, ki bi imela predstavljati gosp. župnika, spodej pa zapisali: „Živio H... f... u pa po trehu.“

Gospoda liberalna, to so le nekatere „duhteče rožice“ z vašega vrta, ki pojasnujejo, zakaj noče in ne more ne duhovščina, ne večina tržanov z vašo stranko opravila imeti.

Iz Horjula, 24. oktobra. V tukajšnji občini je ljudstvo kaj mirno, dobro, ne bogato in imovito, ampak bolj revno, vendar se večidel s svojimi pičlimi pridelki doma preživi ter ne dela z beračenjem preveč nadleže po drugih občinah. Glavni pridelki, iz katerih dohodkov poplačajo davke, obresti, posle itd., so: živina, fižol in kak mernik pšenice. Letos zadnji pridelek mnogim še za seme ni donesel. Fižol pa se je še dosti dobro obnesel. Največ soldov nekateri, da, večinoma vsi, dobé iz hleva, če gre vse po sreči. Toda Bogu bodi potoženo, da se nasprotno godi. Premnogo je krajev, koji imajo jednako nesrečo. Tudi naše uboge kmete prepogostoma napada nesreča, in ta je — bolezen pri prešičih. Koliko truda in skrbi ter troškov ima kmet skozi celo leto, pa kar nepričakovano oglasi se bolezen zdaj v tem, zdaj v onem svinjaku, ter ga deloma, ali celo popolnoma izprazni.

Zares usmiljenja vreden je tak nesrečnež, ko ga je tako hud udarec zadel. S čim naj davke in druge troške poplača, ali morda dolg, ki ga je že na prešiče naredil?

Po 50, 100 in 150 gld. imajo škode letos posestniki pri nas, tako so mi gospodarji sami povedali. To je veliko za male kmetovalce. Zavarovalnic je polno, da so agentje jeden drugemu na potu. Zato si drznem vprašati: Ali zavarovanje še ni tako vravnano, da bi se tudi živina dala zavarovati?

Ako dozda še nimajo tega oddelka, naj se izvoli še ta del osnovati ter sprejemati med svoja zavarovanja tudi razno živino. Akoravno je kmet z raznimi davki preobložen, vendar je upati, da bode prav rad segel po tem zavarovanju, ker ima preveč britkih skušenj vsako leto.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. oktobra.

(Presvetli cesar) je za popravo podružne cerkve v Ponikvah daroval 200 gld.

(Volitev v Istri.) Iz Žminja se nam piše: V Kanfanaru po hudi borbi sijajna zmaga, izvolitev dr. Laginje osigurana, veselje nepopisno!

(Prvi shod konservativnega obrtnega društva) v Ljubljani vršil se je minolo nedeljo v gostilniških prostorih katol. društva rokodelskih pomočnikov. Na dnevnem redu je bila resolucija zadevajoča nameravano preosnovo obrtnega in dohodninskega davka. Resolucija soglasno vsprejeta na društvenem shodu se glasi: „Konservativno obrtno društvo v Ljubljani pozdravlja z veseljem načrt finančnega ministra dr. Steinbacha o preosnovi obrtnega davka v tem zmislu, da se dosedanja obrtni in dohodninski davek spoji v jeden splošni obrtni davek; da se novi obrtni davek kontingentira in da imajo pri razdelitvi okrajnih kontigentov na posamezne davkoplačevalce zastopniki obrtnikov samih odločilni vpliv: izraža tedaj željo, da naj zastopniki ljudstvu v državnem zboru podpirajo v tem vprašanju prizadevanje g. finančnega ministra in posebno pazijo na to, da se strogo varuje načelo, da imajo o razdelitvi okrajnih kontigentov na posamezne davkoplačevalce v prvi vrsti odločevati obrtniki sami, da imajo tedaj v dotičnih okrajnih komisijah imeti zastopniki obrtnikov večino in da se morajo zastopniki obrtnikov voliti po vseh obrtnikih dotičnih okrajev in sicer v jednem samem volilnem razredu, ker

se bode le v zadnjem slučaju dosegel smoter razbremenitve nižjih davkoplačevalcev in v tem podkrepljenje hirajočega malega obrtništva.“ — Nadalje so se pritoževali obrtniki, da se ljubljanskim kaznilnicam in prisilni delavnici zopet izročajo velika dela ter da s tem rokodelcem-davkoplačevalcem, vzlasti krojačem, mizarjem in čevljarjem odteguje potrebni zaslužek. Izvoli se na shodu deputacija treh članov (gg. Regali, Škrbine, Mahnič), ki naj se pokloni deželnemu glavarju ter ga naprosi, da se pri upravi prisilne delavnice ukrene vse potrebno v ta namen, da se ondi sprejemanjem raznovrstnih del ne krati zaslužek ljubljanskim rokodelcem, katerim se radi silne konkurence položaj vedno slabša. — Povdarjali so obrtniki v tem oziru na shodu, da je pri novi brambovski vojašnici prisilna delavnica prevzela toliko mizarskega dela, da ga niso mogli v pravem času dovršiti ter da zadržujejo v tem delu celo druge obrtnike. — Vidi se iz sklepov prvega shoda konservativnega obrtnega društva, da društveni odbor razume svojo nalogo ter da jo hoče tudi vsestranski izvrševati v poduk in v korist obrtno-rokodelskega stanu. Želeti je torej novemu društvu prav mnogo udov, kateri se, kakor čujemo, prav pridno zglašajo pri društvenem vodstvu.

(O znanem Waserjevem govoru) piše zadnji graški „Sonntagsbote“: „G. dež. nadsodišča predsednik vitez Waser je ob novi maši v Reinu propovedoval duhovnikom, naj se ne vtikajo v politiko, če hočejo delati v blagor vere. To bi v sedanjem času koristilo liberalcem in žalili bi še odločneje in drzneje koristi katoliške cerkve in kmečkega prebivalstva, katerega potreb niti ne poznajo. Duhovniki bi torej izdali dobro stvar, ko bi le od strani gledali, kaj drugi počenjajo. Brez duhovskega vpliva na politiko bi skoraj gotovo velik del kmečkega prebivalstva zašel v tabor socijalnih demokratov, in to bi ne bilo vseč takim liberalcem, kakor je g. vitez Waser.“ — Neki gorenje-štajerski kmet pa piše o tem govoru: „Dokler se politika ne suče v desetih božjih zapovedih, so duhovniki celó dolžni, v politiko se vtikati in poučevati. Današnje nasprotje politike z božjimi zapovedmi je sramota za nas ljudi.“

(Iz deželnega šolskega sveta.) Imenovan je g. J. Likar, učitelj v Št. Jurju pri Izlakah, voditeljem jednorazrednice na barju pri Ljubljani; podučiteljica gđe. Hedviga Šarc v Vojniku na Štajerskem je stalno nameščena v Moravčah.

(Dvojna mera.) Tržaška „Edinost“ piše v zadnji številki pod naslovom „Slovanska duhovščina in Lahoni“: „Dan na dan prinašata tržaški „Indipendente“ in „Piccolo“ male dopise iz sosedne Istre, v kojih kar kipi strupenosti in zbadljivosti zoper č. duhovnike v Istri, koje ti zlikovci sramoté in z blatom ometavajo ter si izmišljujejo grda dejanja, da ščuvajo istrsko lahonsko zverjad proti tem božjim služabnikom. Osobito „L' Indipendente“ gisari kaj sirupeno proti slovanski duhovščini, nazivajoč jo „preti cranzi, agitatori panslavisti“ itd. Tudi cerkev ni temu lahonskemu volku sveta in z nečuvno brezsrčnostjo se zadirja v duhovščino, ako z lece svari svoje vernike, da se branijo hudobnih liberalcev tuje narodnosti, kateri našim ljudem obečajo vsakovrstne dobrote ob času volitev, kadar so pa izvoljeni, zadirajo se v iste verske in narodne pravice Slovanov itd.“ — Mutatis mutandis veljajo te besede tudi o slovenskih liberalcih. Citirajte njihova glasila, gospoda pri „Edinosti“, in prepričati se bode, da „lahonski zlikovci“ ne pišejo grše o duhovnikih, kakor naši radikaleci, in mej njimi ljudje, ki so slabo znani v slovenskem svetu in neso vredni marsikateremu duhovniku odvezati jermenov. In če bode kedaj tužna Istra oprostila se lahonske more z duhovniško pomočjo, potem bodele tudi slovansko duhovščino v Istri sramotili z „brezdomovinci“. To je ravno ona konfuzna mladostlovska politika, ki je kriva naših žalostnih razmer.

(Preizkušnje učne usposobljenosti.) Kakor smo že naznanili, pričnó se prihodnje preizkušnje učne usposobljenosti za občne ljudske in meščanske šole dne 9. novembra. Oglasilo se je že 42 kandidatov in kandidatinj.

(Prodaja.) Poveljništvo tukajšnjega pešpolka št. 17 naznanja, da se bode v četrtek 29. t. m. ob 10. uri dopoldne na konjskem semnju prodal izvežban konj za ježo.

(Iz Trebnjega) se nam poroča: Danes dne 24. t. m. se je pri nas pričel sv. misijon; vodijo pa oo. lazaristi.

(Šentjakoba posojilnica v Rožu na Koroškem) imela je dne 20. septembra t. l. svoj XIX. občni

zbor. G. tajnik Andrej Aplén poročal je natanko o društvenem gibanju XIX. upravnega leta od dné 1. septembra 1890. do 1. septembra 1891. l. Temeljito sestavljenemu poročilu povzamemo, da je posojilnica tudi letos napravila lep korak naprej, kajti skupno njeno premoženje poskočilo je od 171.699 gl. 9 kr. na 188.566 gl. 7 kr. t. j. pomnožilo se je za 16.866 gl. 98 kr. — Denarni promet kaže; prejemkov 166.501 gl. 6 kr. in sicer se je vplačalo vložin 14.158 gl. 95 kr., hranilnih vlog nadolžin 23.258 gl. 78 kr. Dolžnih pisem se je vrnilo 2308 gl. 50 kr. menije 114.784 gl.; obrestij od posojil je bilo 8820 gl. 20 kr., gotovine, vstopnine itd. 3170 gl. 63 kr. Izdatkov je bilo 164.048 gl. 62 kr., in sicer se je dalo posojil na menice 119.069 gl., na dolžna pisma 12.176 gl. 21 kr. Vložin se je vzdignilo 6884 gl. 43 kr., hranilnih vlog 15.777 gl. 62 kr. Obrestij se je izplačalo 5162 gl. 80 kr., v drugi zavod naložilo 3242 gl. 84 kr. Uradni stroški znašali so 1735 gl. 72 kr. Gotovine je ostalo koncem leta 2452 gl. 44 kr. — Konto izgube in dobička izkazuje vkupe 9489 gl. 82 kr. — Čistega dobička je bilo 170 gl. 93 kr. — Bilanca kaže vkupe 188.566 gl. 07 kr., in sicer aktiva: posojila na menice 111.425 gl. vključena dolžna pisma 67.888 gl. 63 kr., pri drugih zavodih naloženih 6800 gl., gotovine koncem leta 2452 gl. 44 kr. Pasiva: društvene vloge udov 80.534 gl. 85 kr., pripadajoče obresti 3629 gl. 21 kr., hranilnih vlog 91.031 gl. 5 kr., pripadajoče obresti hranilnih vlog 3372 gl. 21 kr., drugo 9417 gl., predplačane obresti 581 gl. 75 kr. — Pri obnem zbor določilo se je tudi za vložine 5%, na hranilne vloge 4% obresti. — Čisti dobiček v znesku 170 gl. 93 kr. pride v matico. — Od začetka posojilnice do konca leta pristopilo je udov vseh vkupe 1939, izstopilo 578, tako da konec leta ostane 1361 društvenikov. —rn—

Telegrami.

Dunaj, 27. oktobra. Zjutranji buletin o nadvojvodinji Margareti: Pri primerno mirni noči proti jutru kratko spanje s potom, vročina malo manjša, žila še hitra. — Vojvoda Albreht vrttembergski se je pripeljal naznanit kraljevi nastop; na kolodvoru so ga sprejeli nadvojvoda Albreht in načelniki oblasti; jutri odpotuje v Peterburg. — Vnanji minister Kalnoky je od podmaršala povišan za generala konjice.

Dunaj, 27. oktobra. Minister Welsersheimb je odgovoril na interpelacijo Hauckovo o nadčloveškem mučenju 4. brambovskega bataljona, da je bilo po izreku moštva stanje prav povoljno. Minister dokazuje, da se skrbi prav primerno za moštvo, ki se lahko pritoži in prosi; predstojniki pa blagohotno preiskujejo pritožbe v okviru vojaških naprav.

Zader, 26. oktobra. Cesar je podaril za poškodovane občine na otokih Braču in Hvaru 9000 gld.

Milan, 26. oktobra. Govori se, da se bode italijanski kraljevič zaročil s hčerjo ruskega carja.

Pariz, 26. oktobra. Povodnji na južnem Francoskem naraščajo.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtje. — Cena steklenici 10 kr. (300—219)

Tujei.

25. oktobra.

Pri **Maliču**: Graf, Oser, Vatter, trgovci; Pick, potovalec, z Dunaja. — Kavol, trgovec, iz Maribora. — Belsek in Dindelspiel, trgovca; Cora, poštni komisar, iz Trsta. — pl. Tuner, nadinženir, s soprogo, iz Ljubna. — Hilbensen, nadporočnik, iz Trbiža. — Rhonsweter, zasebnica, iz Rateč. — Höglauer iz Celja. — Pasquali iz Grada. — Ivana Mayer, trgovčeva soproga, z Vrhniko. — Rom, trgovec, iz Kočevja.

Pri **Stona**: Vitez Kail, fml.; Soukup, Saun, Bruck, Pekarek, Riewel, Reiss, z Dunaja. — Suchsland iz Ptuj. — Lander, nadporočnik, iz Gorice. — Hudowernig, notar, s soprogo, s Kranjske Gore. — Scharf iz Prage. — Roblek iz Žalea. — Paa iz Idrije. — Fenzl, posestnik pivovarne, iz Vidna. — Verile, trgovec, iz Trsta. — Trautner, trgovec, iz Inomosta. — Schiessl, trgovec, iz Monakovega. — Neuberger, trgovec, iz Brna.

Pri **avstrijskem caru**: Hausbrandt iz Trsta. — Dragarin z Vrhniko.

Pri **bavarskem dvoru**: Jakac, učitelj, iz Laničeva. — Unterberger iz Spitala. — Fabec iz Zagreba. — Helvasen, nadporočnik, iz Trbiža.

Umrli so:

V bolnišnici:

23. oktobra. Helena Malnar, delavčeva žena, 66 let, ostarelost.

24. oktobra. Marija Cigoj, gostija, 55 let, rak v želodcu.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Motrice na 24 ur
opazovanja		barometra v mm	toplomera po Celziju		
7. u. jut.	731.2	12.2	brev.	oblačno	0-50
2. u. pop.	730.1	18.0	sl. vzh.	del. jasno	dež
9. u. zveč.	732.2	11.4		jasno	
Srednja temperatura 13.9°, za 4.8° nad normalom.					

Srajce, zavratnike, zapestnice, kravate

v veliki izbori pri (4—3)

M. PODKRAJŠEK,
Špitalske ulice, Ljubljana.

Organist in kapelnik

išče službe

v kakem večjem kraju, kjer je že kaj godbe ali bi jo radi napravili. Poučevati bi mogel na godalih in rogu in voditi figurhalno in koralno petje. Če ni godbe, sprejme poleg orgljanja tudi kako drugo primerno opravilo. — Ponudbe naj se pošiljajo vredništvu tega lista. (1444) 2-1

Šolske sestre v Repnjah

iščejo

č. g. duhovnika

za cerkvico presv. Srca Jezusovega.

Več pové predstojnica šolskih sester v Mariboru. (1438) 3-2

Učenec.

Mladeniča, kateri je vsaj nižje šole končal in je sicer krepkega života, **sprejemem takoj** v mojo prodajalnico z mešanim blagom.

Avg. Dolenc

(1436) 3-3 v Ajdovščini na Goriškem.

Živinski somenj v Višnji Gori

bode zopet

prihodnji ponedeljek dné 2. novembra.

Mestno županstvo v Višnji Gori,

dné 26. oktobra 1891.

(1443) 2-1

Ant. Stepic, župan.

Dunajska borza.

Dné 27. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	91 gld. 40 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	91 " 15 "
Zlata renta 4%, davka prosta	103 " 90 "
Papirna renta 5%, davka prosta	101 " 70 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1003 " — "
Kred tne akcije, 160 gld.	275 " 75 "
London, 10 funtov strl.	117 " 35 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 32 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 70 "

Dné 26. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	103 gld. 85 kr.
Ogerska papirna renta 5%	109 " 85 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	134 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	145 " 76 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	184 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	61 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. radečega križa srečke, 10 gld.	16 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	19 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	48 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	146 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2815 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	92 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 23 1/2 "
Laskih lir 100	45 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnič priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

50.000 goldinarjev

se dobi z jedno

promeso zemljiško-kreditnih srečk

à 1 1/4 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje že 5. novembra!